

РЕШЕНИЕ

№ 226

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 134 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА

при участието на секретаря МИХАЕЛА М. МИЛЧОВА
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА Административно наказателно дело № 20231110207396 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на И. К. И., чрез упълномощения ѝ процесуален представител – адв. Т. Г. против наказателно постановление № СО-Т-И-22-03-049/27.07.2022г. на Зам. кмет СО, с което на основание чл.36, ал. 1 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община / Наредбата / за нарушение на чл. 23 от Наредбата е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300,00 лева.

Жалбоподателят намира атакуваното наказателно постановление за неправилно и незаконосъобразно и като такова иска неговата отмяна. Твърди, че АНО не е подкрепил с доказателства твърдението, че е осъществявана търговска дейност, както и дали субект е бил физическо или юридическо лице. Намира, че е допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН, което е рефлектирало върху правото на защита на санкционираното лице. Посочва, че е допуснато нарушение на правото на ЕС, тъй като жалбоподателят е приравнен на търговец. Ангажира писмени доказателства. Моли за съдебен акт в тази насока. Претендира разноски.

Жалбоподателят редовно призован за съдебно заседание, не се явява, не се представлява.

Въззиваемата страна – Зам. кмет на Столична община, редовно призована се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата и пледира атакуваното наказателно постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Намира, че нарушението е доказано от обективна и субективна страна, а наложената санкция е справедлива. Претендира

юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

От събраните по делото доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 08.04.2022г между И. К. И. и „НАДЕВАС“ ЕООД бил сключен трудов договор № 00002/08.04.2022, с който И. била назначена на длъжност продавач – консултант. В така сключения договор било посочено, че И. следва да извършва търговска дейност на територията на град София.

На 15.05.2022г. около 13:05 часа св. Д.К. – на длъжност старши инспектор при Столичен инспекторат на СО извършила проверка на количка от която се извършвала продажба на печена царевича и чипс. Съоръжението било разположено на ул. „Пиротска“ № 12а, на кръстовището с ул. „Княз Борис І“. В присъствие на контролните органи бил издаден фискален бон, видно от който фискалното устройство било регистрирано във връзка с дейността на „ НАДЕВАС“ ЕООД.

В хода на проверката било установено, че жалбоподателката И. извършва търговска дейност, като не разполага с издадено разрешение за ползване на място / около 2 кв.м/ публична общинска собственост, издадено от Кмета на район „Възраждане“.

Св. Кузманова намерила, че е извършено нарушение на разпоредбата на чл. 23 от Наредбата, тъй като И. извършва търговия на открито без разрешение за ползване на място, издадено от Кмета на район „Възраждане“

За така констатираното нарушение срещу И. , в присъствието на свидетел – очевидец бил съставен АУАН № 22-03-049/15.05.2022г., препис от който бил връчен на нарушителя на датата на съставянето му.

И. се възползвала от правото си и в съставения против нея АУАН вписала възражения, че не извършва търговска дейност от свое име, а е служител на „НАДЕВАС“ ЕООД. .

В законоустановения 3-дневен срок по чл.44, ал.1 ЗАНН постъпили и писмени възражения подкрепени с писмени доказателства.

Въз основа на посочения АУАН, било съставено и обжалваното НП № № СО-Т-И-22-03-049/27.07.2022г. на Зам. кмет СО, с което на основание чл.36, ал. 1 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община / Наредбата / за нарушение на чл. 23 от Наредбата е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300,00 лева.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетеля Кузманова , както и останалите писмени доказателства,

приобщени по реда на чл. 283 от НПК. При проведения непосредствен разпит на свидетеля съдът не констатира противоречия с установените в акта фактически положения.

Показанията на свидетеля са подробни и вътрешно балансирани, поради което следва да бъдат кредитирани без резерви, имайки предвид, че се подкрепят по еднопосочен начин и от приобщените по надлежния ред писмени доказателства, а това не налага отделното обсъждане на доказателствените източници. Наред с това, допринасят за правилното изясняване на обстоятелствата по делото и приложените по делото писмени доказателства, които са надлежно приобщени към доказателствената съвкупност по делото, и затова съдът основа своите фактически изводи и въз основа на тях. Писмените доказателства са в синхрон с депозираните свидетелски показания и позволяват правилното изясняване на случая, като обсъждането на доказателствените материали поотделно, и в тяхната съвкупност доведе до еднозначни фактически изводи у съдебния състав.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена от лице с правен интерес и в законоустановения срок. Настоящия съдебен състав приема, че жалбата срещу наказателното постановление е депозирана в законоустановения срок, като намира, че АНО неправилно се е позовал на разпоредбата на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН и е приел същото за надлежно връчено. Видно от представените по делото писмени доказателства е направен един единствен опит за връчване на наказателното постановление, като видно от инкорпорираната пощенска разписка пратката е върната с отбелязване „преместен“. По делото липсват доказателства за извършвани справки за актуален адрес на жалбоподателя, както и опит наказателното постановление да бъде връчено чрез общинската администрация или по друг подходящ начин. За издаденото наказателно постановление е бил уведомен упълномощен процесуален представител, но отново липсват доказателства същото да е било надлежно връчено на него или на нарушителя.

Разгледана по същество, същата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал.2 НПК и т.7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции - констатираща, обвинителна и сезираща.

Съгласно разпоредбата на чл. 35, ал. 3 от Наредбата, наказателни постановления за

нарушения на Наредбата се издават от лицата визирани в чл. 22, ал. 5 от ЗМСМА. Същата указва, че наказателни постановления се издават от кмета на общината или от негов заместник. По преписката е приложена заповед на Кмета на Столична община, с която е възложено на Д.Б. – зам.кмет на Столична община за издава наказателни постановления във връзка с установени нарушения на Наредбата.

По делото в приложена и заповед за компетентност на актосъставителя.

Съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал.5, чл. 57 и чл. 58, ал.1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. В тази им част възраженията на жалбоподателя са неоснователни. Ясно и конкретно са посочени датата и мястото на нарушението, както и действията на нарушителя, които са били подведени под съответната разпоредба на административно нарушение. Дали са доказани или не е въпрос по същество.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 1-годишен срок от нарушението. От своя страна обжалваното наказателно постановление е постановено в 6 - месечния преклузивен срок. Ето защо са спазени всички преклузивни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя от формална страна.

Предвид изложеното, посочените административни актове са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Настоящия съдебен състав намира, че издаденото наказателно постановление е **незаконосъобразно от материалноправна гледна точка.**

Отговорността на жалбоподателя е ангажирана за допуснатото нарушение на разпоредбата на чл.23 от Наредбата.

Посочената разпоредба / към датата на извършване на нарушението/ вменява задължението „Търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността. „

Съдът намира за недоказано твърдението на АНО, че към процесната дата 15.05.2022г., жалбоподателят И. е била адресат на посочената норма. Съгласно §3, т.3 от ДР "Търговец" по смисъла на тази наредба е лице по смисъла на § 13, т. 2 от Закона за защита на потребителите“, а именно „Търговец" е всяко физическо или юридическо лице, което продава или предлага за продажба стоки, предоставя услуги или сключва договор с

потребител като част от своята търговска или професионална дейност в публичния или в частния сектор, както и всяко лице, което действа от негово име и за негова сметка“.

В конкретния случай, видно от представените по делото писмени доказателства, жалбоподателката И. е изпълнявала служебните си задължения, а не е извършвала търговска дейност от свое име или за своя сметка.

По делото няма спор, че на контролните органи не е било представено разрешение за ползване на площ представляваща общинска собственост, но жалбоподателката не е имала задължение да се снабдява с такъв.

Изложеното води до извода, че АНО неправилно е ангажирал отговорността на въззивника за извършено от нея нарушение по чл. 23 от НРУИТДТСО, поради което атакуваното наказателно постановление следва да бъде отменено.

При този изход на делото претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски за явява основателна. Видни от представения по делото договор за правна защита и съдействие И. е заплатила сумата от 400,00 лева за адвокатско възнаграждение, която следва да бъде възложена в тежест на АНО. Претендираното възнаграждение не се явява прекомерно, поради което независимо от възражението на ответника в тази насока размерът му не следва да бъде редуциран.

Предвид горните мотиви и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № СО-Т-И-22-03-049/27.07.2022г. на Зам. кмет СО, с което на основание чл.36, ал. 1 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община / Наредбата / за нарушение на чл. 23 от Наредбата е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300,00 лева.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. К. И., с ЕГН: ***** сумата от 400,00 лева представляваща сторените от нея разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд – София – град в 14 дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____